

РЕШЕНИЕ

№ 2746

гр. ..., 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 138 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА П. ПОПОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА П. ПОПОВА Гражданско дело № 20211110171104 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 410, ал.1 КЗ вр. чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД за сумата от 286,12 лв., представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка "Каско" на МПС, застрахователна полица № ..., за вреди, причинени на л.а. с марка "...", модел "...", с рег. № ..., при застрахователно събитие, настъпило на ... г., в гр...., на ул. "..." № ..., вследствие противоправно поведение, изразяващо се в необезопасяване и необозначаване на дупка на пътното платно и намиращ се в нея пирон, на длъжностни лица, чийто възложител е ответникът, ведно със законна лихва от 10.12.2021 г. до изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „Каско”, е настъпило събитие – застрахованият автомобил преминал през необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно на ул. "..." в гр...., в която е имало пирон, в причинна връзка с което са причинени вреди на застрахования автомобил. Твърди, че щетите са на стойност 286,12 лв., като поддържа да е изплатил

застрахователно обезщетение в този размер. Твърди, че ответникът отговаря за вредите, тъй като са настъпили поради обстоятелството, че целостта на настилка на пътното платно е била нарушена, без да е обозначена и обезопасена. В тази връзка поддържа, че ответникът има задължение да поддържа в изправност пътното платно, съответно да вземе мерки за обезопасяването на опасности по него. Поддържа, че след изпращане на регресна покана до ответника, последният не е изпълнил задължението си. Претендира разноски.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който оспорва исковата претенция. Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение относно сочения за увреден лек автомобил, като поддържа, че в конкретния случай е видно, че към застраховката са разписани отделните застрахователни периоди със съответните дължими застрахователни премии, като събитието е настъпило в застрахователен период от 20.06.2021 г. до 19.06.2022 г., за който не са представени доказателства за заплатена премия. Оспорва настъпването на вредите по посочения от ищеца начин, а именно, че застрахованият автомобил е попаднал в дупка на пътното платно, както и да е налице основание за плащане на застрахователно обезщетение, доколкото същото е изплатено в нарушение на Общите условия по застраховката. Оспорва представените от ищеца декларация за настъпване на събитие и заявление за изплащане на обезщетение, като поддържа, че при ПТП, вследствие на което са настъпили материални щети, се съставя протокол за ПТП по образец, посочен в Приложение № 2 от Наредба № Из[1]41 от 21.01.2009 г. Евентуално поддържа, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на застрахованото лице, което не е съобщило поведението си с пътните особености и е нарушило разпоредбата на чл. 20, ал. 2 ЗДвП. По изложените съображения моли исковата претенция да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Установява се по делото от всички доказателства – писмени, гласни и заключението на СТЕ, че на ... г., в гр...., на ул. "..." № ..., е реализирано ПТП, при което МПС марка ..., управлявано от св.А. Т., попада в необезопасена

дупка на пътното платно. Установява се и това, че причина за произшествието е необезопасена дупка на пътното платно, в която има пирон, че към датата на настъпване на ПТП автомобилът е имал сключена застраховка „Каско” с ищцовото дружество, при което е заведена щета и заплатено застрахователно обезщетение в размер на 286.12 лева.

Настъпването на описаното в исковата молба ПТП и неговия механизъм се установява от всички събрани по делото доказателства, поради което съдът приема, че процесното ПТП е настъпило по описания в констативния протокол начин. Доказателства, които да опровергават съдържанието му не са представени, а доводите в тази насока, поддържани от ответника са неоснователни.

Неоснователни са и доводите на ответника за липса на валидна застраховка към датата на процесното ПТП. Видно от представената застрахователна полица, застраховката е със срок на валидност до 19.06.2022г. и застрахователната премия по нея е платена изцяло. Разпоредбите от ОУ към застраховката, на които се позовава ответникът, касаят случаите на разсрочено плащане на застрахователната премия, какъвто е настоящия.

С плащането на застрахователно обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане, в изпълнение на договорното си задължение, застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в срока на застрахователното покритие и отговорност на ответника по чл.49 от ЗЗД, които предпоставки в настоящия случай са налице.

Според чл.49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касая се за уреден от закона случай на гаранционно-обезпечителна отговорност за вреди, причинени виновно от другото, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител.

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл.49 ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки - 1) осъществен фактически

състав по чл.45 ЗЗД от физическо лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи: деяние, вреда–имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина; не е необходимо да се установяват конкретните лица, осъществили деянието (така-ППВС№7/1959 г. на ВС, т.7), а само качеството им на изпълнители на възложена работа; 2) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа–чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия да се изпълнят задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (така – ППВС № 9/1966 г.).

Когато обаче отговорността на ответника по чл.49 ЗЗД като възложител се ангажира не за активно поведение на неговия изпълнител, а за бездействие – неизпълнение на задължение за осъществяване на действие, то очевидно в основанието на исковата претенция не се включва обстоятелството дали вредите са причинени от лице, имащо качеството на изпълнител, и дали това е станало виновно. В настоящия случай следва да се установи дали ответникът е имал задължение да поддържа пътя и дали процесните вреди са в причинна връзка с това неизпълнение.

Съгласно §7, ал.1, т.4, пр.ІІ ЗМСМА и по арг.от чл.56, ал.2 ЗОС улиците в населените места са общинска собственост. Дори и да се приеме, че процесното ПТП представлява път, то съгласно чл.31 вр.чл.1, ал.1 ЗПът. поддържането на общинските пътища е задължение на общините. От това следва, че ответникът има общото задължение да поддържа собствените си вещи в безопасно и годно за използване състояние с грижата на добър стопанин-чл.11, ал.1 ЗОС; доколкото собственикът е юридическо лице, то винаги извършва правни и фактически действия чрез други физически лица, поради това задължението следва да се изпълнява чрез възлагане на други лица. По делото се твърди неизпълнение на това задължение за поддържане в безопасно състояние на улицата, където са настъпили процесните щети, като те са в причинна връзка с това бездействие. С оглед доказателствената тежест в процеса ответникът не доказва да е изпълнил задължението си за поддръжка на пътното платно, където е настъпил инцидентът. Без значение за отговорността на ответника е дали изобщо не са предприемани действия за

изпълнение на това негово задължение или е налице бездействие от страна на лицата, на които изпълнението му е възложено. Ответникът е длъжен като собственик и по силата на чл.31 ЗПът. да поддържа пътната настилка в годно за безопасното ѝ ползване състояние и това му задължение не зависи от обстоятелството дали е бил уведомен за състоянието на пътя по реда на чл.165, ал.1, т.3 ЗДвП. Поради това отговорността на ответната страна следва да бъде ангажирана.

В тази връзка неоснователни са доводите на ответника, че не отговаря в конкретния случай, тъй като водачът на лекия автомобил се е движил с несъобразена скорост в нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП. Подобни твърдения не се съдържат нито в съставения протокол за ПТП, нито в останалите, доказателства по делото. От събраните по делото доказателства се установява, че причина за настъпване на ПТП е дупка на пътното платно - необезопасена и неопесъчена. С тези доводи съдът отхвърля и твърденията на ответника за съпричиняване – в конкретния случай, водачът на автомобила нито е бил длъжен, нито е могъл да предвиди наличието на подобен участък по пътното платно, доколкото по принцип той не следва да е обичайна част от пътната настилка. Не може да се приеме, че щом като автомобилът е попаднал на такъв участък, то водачът му непременно не е съобразил скоростта си на движение със състоянието на пътя. Напротив – установява се с кредитираните свидетелски показания, че водачът на автомобила се е движил със съобразена скорост и е направил опит да избегне попадането в дупката на платното.

Неоснователни са и доводите на ответника, че в случая се касае за случайно събитие. Последното се характеризира с това, че се касае за събитие, което е непредвидимо и непредотвратимо по своя характер. Обстоятелството, че в необезопасена дупка на пътното платно може да се намират предмети, които да доведат до увреда преминаващите ППС, е както предвидимо, така и предотвратимо – било чрез обезопасяване, било чрез ремонт на нарушения участък от пътното платно.

Поради това съдът прие, че са налице основанията за ангажиране отговорността на Общината и последната дължи сумата, заплатена като застрахователно обезщетение.

Досежно размера на претенцията на ищеца е прието заключение на

вещо лице, съгласно което стойността на щетите към датата на ПТП възлиза на 338.97 лева Искът е предявен в по-малък размер, в който следва да бъде уважен. Ответникът дължи и законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ плащане, както и разноските на ищеца по делото.

При този изход на делото разноски на ответника не се дължат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ... – гр...., ул.... №... да **заплати** на ... АД, ЕИК ..., седалище и адрес на управление гр...., пл.... № ... сумата 286.12 лева главница – заплатено застрахователно обезщетение по щета № ..., ведно със законната лихва върху главницата от 10.12.2021г. до окончателното ѝ изплащане, както и 690.00 лева – разноски по делото.

ОТХВЪРЛЯ молбата на ... – гр...., ул.... №... за плащане на разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____